

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Het einde van Mozes' leven

Het einde van Mozes' leven kwam steeds dichterbij. Mozes had zo gehoopt zelf het volk naar het beloofde land te mogen brengen. Wat wilde Hij graag dat mooie land zien. Maar God had gezegd dat hij er niet meer om vragen mocht. Hij was eens heel erg ongehoorzaam geweest, en God had hem toen gezegd dat hij niet het beloofde land in mocht.

Mozes moest Jozua als zijn opvolger aanwijzen en afscheid nemen van het volk. Nog één keer mocht hij vertellen hoe lief God hen had, en dat ze nu echt het beloofde land in mochten gaan. Ze zouden het heel goed hebben, met genoeg te eten en drinken. Maar als ze God niet meer zouden gehoorzamen, moesten ze weer uit het mooie land. Daarna klom Mozes een berg op. Iedereen keek hem na. Hoger en hoger ging hij, tot ze hem niet meer konden zien. Op de berg mocht Mozes nog iets moois beleven voordat hij stierf. God liet hem, als in een droom, het hele land Kanaän zien. Hij mocht er niet in, maar het wel zien. Hierna kon hij rustig sterven. Hij zou 'slapen' totdat de beloofde Messias (Jezus) zou komen. Die zou hem wakker maken, en dan zou hij wel het mooie land in mogen. God liet Mozes door engelen begraven. Veel Israëlieten gingen Mozes zoeken, maar niemand kon hem vinden. Zo zorgde God ervoor dat de mensen niet steeds naar het graf van Mozes konden gaan.

Het volk maakte zich klaar om het beloofde land in te gaan, met Jozua als hun leider. De eerste stad die zij moesten veroveren, was Jericho. Jozua stuurde er twee mannen op uit om te kijken hoe sterk de stad was. Ze zagen dat die een heel dikke muur had; en een grote sterke poort zorgde ervoor dat niemand zomaar de stad in of uit kon. De twee spionnen waren niet bang. Ze wisten dat God hen zou helpen. Toen ze alles hadden gezien, was het al laat, zodat de poorten gesloten waren. Op de muur woonden vaak mensen die een kamer hadden voor reizigers. In zo'n huis woonde Rachab; een vrouw die de mensen in de stad niet zo netjes vonden. Daar zouden de spionnen veilig kunnen slapen. De koning van de stad had de vreemdelingen gezien, en wist meteen wie ze waren. Hij was bang: wat kwamen die mannen hier doen? Hij stuurde meteen soldaten naar Rachab om hen gevangen te nemen. Komen de spionnen in de gevangenis terecht? Dat lees je de volgende keer.

N.D.

Sam en Anne waren trots op hun voedertafel. Samen met papa hadden zij die in de zomer in elkaar getimmerd. Nu het volop winter was, kwamen de vogels graag naar hun nieuwe 'wegrestaurant'. Mezen op de pinda's, vinken en putters op de zonnebloempitten, spreeuwen op stukjes kaas, noem maar op. Op de grond onder de voedertafel pikten de duiven, heggemussen en merels hun graantje mee. Het was een drukte van jewelste, want het vror hoorlijk.

Af en toe verscheen er een roodborstje, dat kennelijk niet zo kieskeurig was wat zijn eten betreft. Toch wist Sam dat er iets beters voor hem te halen viel. Want hij had op TV een programma gezien, waarin het hele levensverhaal van een roodborstje werd uitgelegd. En daaruit bleek dat zijn lievelingseten meelwormen zijn, die hij uit de grond haalt. Midden in de winter lukt dat hem natuurlijk niet en moet hij op zoek naar andere kost.

"Mama, wanneer ga je boodschappen doen?" "Over een uur of zo" zei Mama. "Zou jij in de dierenwinkel wat meelwormen kunnen halen? Die heeft ons roodborstje nodig". "Doen wel!" En mama schreef het op haar lijst.

De wormen waren een groot succes; en later op de dag zag Anne het roodborstje heel dichtbij het huis. Hij begon te trillen, alsof hij dank je wel wou zeggen. Maar was het dezelfde vogel als eerder op de dag? Papa vertelde hoe 's winters elk roodborstje zijn eigen territorium heeft, ook de vrouwtjes! Allebei zingen zij - wat voor de vogelwereld uitzonderlijk is - en ze zijn haast niet van elkaar te onderscheiden. "Dus we weten niet of het een mannetje of een vrouwtje is, of misschien zitten er twee?" "Moeten jullie goed op letten", zei papa.

"Waarom zie je zoveel roodborstjes op Kerstkaarten?" wilde Anne weten. "Vroeger vierden mensen in koude landen een midwinterfeest. Ze haalden dan allerlei groen van de bomen om hun huizen te versieren. Buiten stond vaak een roodborstje bij die groene bomen; een heel mooi gezicht. Met zijn lied werd hij gezien als een teken van hoop, denk ik, een voorbode van het voorjaar. Maar met het Kerstverhaal heeft het eigenlijk niets te maken". C.T.

Wist je dat?

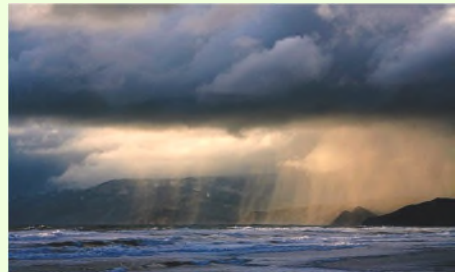
Voedsel in Israël

1. Regen

Klimaatverandering, te warm zeewater, smelten van de ijskappen. Elke dag horen we er wel iets over. De natuur is behoorlijk in de war: deze winter is nat en lauw, zelfs stormachtig.

Het land Israël heeft een heel ander klimaat dan wij hier hebben. Toen de Israëlieten naar het beloofde land mochten gaan, zei God: "Het land waar je binnengaat, is niet te vergelijken met Egypte waar je vandaan komt. Daar moest je de ingezaaide akkers kunstmatig bevoeien als een tuin. Maar het land aan de overzijde bestaat uit bergen en dalen, en het krijgt water doordat het er regent" (Deut 11:10,11 Groot Nieuws).

Het regent er niet zoals bij ons, het hele jaar door. Er zijn in Israël eigenlijk maar twee seizoenen: van half mei tot half oktober is het zomer, een droge en hete tijd; de andere maanden is het winter, of eigenlijk regentijd. Met tussenpozen valt er regen. Half oktober komen de eerste buien. Het uitge-

droogde land wordt weer vochtig. Die regens zijn zachte, milde regens, zodat de grond mooi los wordt en daardoor geschikt om geploegd te worden. De zaaies kunnen gaan zwellen en ontkiemen. In de maanden december, januari en februari komen de plasregens, die de bodem doordrenken en de regenbakken weer vullen. Droge beken raken weer vol water en worden snelle stromen. Iedereen keek altijd vol verlangen uit naar die zware regenval, want die was onmisbaar voor de oogst. Geen regen betekende geen eten meer. De laatste buien vallen in april en begin mei. Die zijn van groot belang voor het rijpen van de korenoogst. Daarna is het heel even lente. Overal bloeien bloemen en het gras is prachtig groen. Jammer dat het maar zo kort duurt. De zon schroeit alles al snel kaal. De hele lange hete zomer valt er geen druppel water. Je zou denken dat het land één grote woestijn zou worden. Maar elke ochtend is er dauw. Niet zoals bij ons een beetje; het is net een dichte mist, waardoor alles kletsnat is. Precies genoeg om het gras niet helemaal te laten verdorren en de vijgen, olijven en druiven te laten groeien. Zo kan er het hele jaar door van alles groeien, en is er altijd voldoende te eten. Maar God geeft zijn regen en dauw niet zomaar. Lees maar eens Deuteronomium 11:12-17. De volgende keer gaan we kijken naar de landbouw in de tijd van de Bijbel.

N.D.

Internet

Roodborstjes kunnen heel mooi zingen! Luister maar eens op

<http://www.vogelvisie.nl/soort/roodborst.php>

Op schooltv staat een leuk filmpje over vogels voeren

http://www.schooltv.nl/beeldbank/clipdigibord/20060913_de_voeder_tafel

Wil je zelf wel eens een vetbol voor de vogels maken, in plaats van ze in de winkel te kopen? Op schooltv kun je zien wat je ervoor nodig hebt en hoe dat moet.

http://www.schooltv.nl/beeldbank/clip/20100224_vetbollen01

GOED OF FOUT ?

Geef bij de zinnen over het leven van mozes aan of ze goed of fout zijn. Als je het helemaal goed gedaan hebt, komen er 2 woorden uit. Succes!

- 1 Mozes groeide op bij de dochter van Farao.
- 2 De broer en zus van Mozes heette Mirjam en Aaron.
- 3 Er kwamen 12 plagen over Egypte.
- 4 De Israëlieten trokken uit Egypte over de Jordaan.
- 5 God gaf de Israëlieten Manna te eten.
- 6 De Israëlieten vertrouwden altijd op God.
- 7 God gaf aan Mozes en het volk 10 geboden.
- 8 De woonplaats van God was de Tempel.
- 9 Het volk dwaalde 40 jaar door de woestijn.
- 10 13 verspieders gingen het land Kanaän in.
- 11 Bileam vervloekte het volk.
- 12 Mozes mocht het beloofde land niet in.
- 13 Jozua volgde Mozes op als leider van het volk.

goed	fout
W	M
O	I
R	E
J	S
T	K
A	IJ
N	L
E	K
A	O
F	N
F	A
A	E
N	M

Oplossing:.....